Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Cổ Động

BAO ĐỘNG Ở BA TỈNH VĨNH BÌNH, KIẾN HÒA, GÒ CÔNG, VÌ NƯỚC TIỀN GIANG SẼ DÂNG CAO

HY VỌNG THUYẾT VỀ VẤN ĐỀ V.N.

Năm thứ tư • Bộ mới Số 24 • 3 đồng • THỨ BẢY 1-10-66

bình minh

CƠ QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

CHỦ-NHIỆM: VÕ-VĂN-ỨNG CHỦ-BÚT: QUỐC-ẤN TỔNG THƯ-KÝ TOÀ-SOẠN: LÊ-HIỀN
TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ: 211 Nguyễn Thái Học Saigon — Điện thoại: 21.505 — 25.505 — HỘP THƯ: 219

Tình Hình CHIẾN SỰ chỉ cách vùng phi quân sự 7 cây số về phía Nam

C CHIẾN GIÀNH 1 NGỌN ĐỒI

GIỮA QUÂN CHÁNH QUY BẮC VIỆT VÀ T.Q.LỰC CHIẾN MỸ

★ VC phóng ra 3 cuộc phản công nhưng đều bị đẩy lui

★ Bộ chỉ huy Tiểu đoàn Thủy quân Lục chiến Mỹ bị Việt Cộng pháo kích

SAIGON.— Thủy quân lục chiến Hoa Kỳ sáng qua đã giàn tranh đỏ dội nổi các binh vi chính qui B.V. cách thành phố Đông Hà 21 cây số về phía Tây Tây Bắc nổ đã bị được tại trận 50 tên.

Theo nguồn tin quân sự Mỹ thì vào lúc 8 giờ 30 sáng qua một đại đội Thủy quân lục chiến đã đụng độ với cố một đại đội quân chính qui Bắc Việt được tăng cường đại đội này đã bị binh vi Mỹ truy kích từ nhiều ngày qua.

Binh vi Thủy quân lục chiến đã bị bắn mạnh mẽ bằng các loại vũ khí tự động và bích kích pháo trong khi di chuyển để chiếm ngọn đồi mà địch quân đã bảo vệ khá kiên cố trong nhóng công sự phòng thủ rộng lớn. Phản binh và phi cơ được gọi đến can thiệp để bắt địch quân ra khỏi ngọn đồi, sau đó. Thủy quân lục chiến đã xung phong chiếm lấy ngọn đồi.

Nhưng đến gần 14 giờ thì quân chính qui Bắc Việt lại phóng ra hai cuộc phản công với dự định chiếm lại được ngọn đồi nhưng đều bị đẩy lui. Đến 15 giờ 30, đơn vị Thủy quân lục chiến này lại được tăng cường thêm với hai đại đội khác. Thành toàn chiến thường binh vi Mỹ đã đếm được 50 xác chết địch tịch thu bốn đại liên, sáu trung liên Trung Cộng, và 50 súng đan.*

Thiệt hại về phía Thủy quân Lục chiến được coi là ở mức trung bình.

Được biết ngọn đồi nơi xảy ra cuộc giao tranh chế cách vùng phi quân sự khoảng 7 cây số về phía Nam. Trong vùng này có 2 ngọn đồi, binh vi Mỹ đặt là «ngọn nhỏ đồi», ngọn đồi lớn.

XEM TIẾP A TRANG 4

ĐỒNG BÀO cần biết về các CUỘC HÀNH QUÂN CẢNH SÁT

SAIGON.— Theo báo «Tiền-Tuyến» ngày 30-9, để tránh những dư luận có thể xuyên tạc, các cuộc hành quân Cảnh sát đại qui mô vừa qua ở Đô Thành và các vùng phụ cận tuyệt đối tôn trọng 3 nguyên tắc sau đây:

1) Bao vây các khu phố trong giới nghiêm nhưng đặc biệt không được đột nhập gia cư, cũng như không được làm ồn ào khiến dân bão mất giấc ngủ.

2) Chỉ được vô nhà khám xét khi đã bắt giữ nghi phạm, Cảtoán lực soát trong nhà phải hội đủ các thành phần như sau: 1 quân cảnh, 1 cảnh sát sắc phục, 1 công an.

3) Các đồng bào không thuộc hạng tuổi quân dịch (20 đến 32 tuổi) đều được tự do đi lại trong khu cuộc hành quân đang tiếp diễn.

Được biết, trong mấy ngày qua, có gần 40 khu vực trong Đô thành đã bố ráp để lùng bắt đào binh và thanh niên trốn quân dịch, bất phục tùng.

Tại góc đường Mạnh Tử và Tân Thành

MÌN NỔ: 1 EM BÉ CHẾT 12 thường dân bị thương

ĐÔ THÀNH.— Tại góc đường Tân Thành và Mạnh Tử, lúc 8 giờ 30 ngày 29-9 VC đã cho 3 trái mìn định hướng làm 1 em bé khoảng 9 tuổi chết, và 12 người thường dân bị thương, nằm quằn quại trên vũng máu. Cảnh sát Đô Thành tới nơi, có lập cơn đường nói trên, và chở các nạn nhân vào bệnh viện cứu cấp.

Theo nguồn tin cảnh sát cho hay, thì quả không bổ VN 25 đặt trái mìn Claymore khoảng 10 kí. ở dưới hàng hàng binh trước chiếc xe du lịch hiệu VAUXHALL số NBT... đậu ở góc đường, mục đích của chẳng là định giết hại nhân viên cảnh sát, thuộc Chi cảnh sát Hòa Hưng ở đường Mạnh Tử, nhưng những nhân viên cảnh sát không ai chết và cũng không ai bị thương. Chiếc xe du lịch bị hư hại phần trước, bể kính, và bánh xe bị xẹp.

Tịch thu 3 quả mìn 155 ly trên quốc lộ số 6

TRÚC GIANG.— Đêm 28 rạng 29.9 Tiểu Đội Thám sát thuộc Ban

XEM TIẾP H TRANG 4

tại đường Trương tấn Bửu

1 ÔNG DÂN BIỂU BỊ «CHỌT» CHIẾC XE PEUGOET 203

GIA-ĐỊNH.— Hồi 12g trưa 28.9, ông Dân Biểu Tôn văn Thông nhà ở đường Trần Chánh Tài-Định lái xe du lịch hiệu Peugeot 203 số NBB 265 đạo ngoài các nhà số 309 đường Trương Tấn Bửu Phú Nhuận, để vào trong xóm có việc riêng. Chợp sau ông Thông trở ra thì kẻ trộm đã dùng chìa khóa giả lái xe chạy mất. Hiện cơ quan Cảnh Sát đang truy tầm chiếc xe và kẻ trộm.

Y-KIẾN CHÚNG TÔI

CHIẾN DỊCH VẬN ĐỘNG CHỨC CHỦ TỊCH QUỐC HỘI

Bài của QUỐC-ẤN

Từ mấy hôm nay, «chiến dịch» vận động bầu cử Chủ tịch Quốc hội đã mở đầu vừa công khai trên vài nhựt báo, vừa lan thấm bằng những tin đồn chuyện miệng.

Người ta chú ý nhứt là «Liên danh» Sữu — Văn, kể đó thì ông La thành Nghệ rồi mới tới ông Phan quang Đán.

Trong những nước tiên tiến đã có truyền thống đấu chủ thì những chiến dịch như thế không có gì đáng ngạc nhiên. Mới tháng nầy, mà cuộc vận động bầu cử TổngThống tại Hoa Kỳ chẳng đã mở màn rồi sao? Đảng Cộng hòa Mỹ vừa in một triệu đồ la giả mang hình dương kim Tổng thống Mỹ (thuộc đảng Dân chủ) với gương mặt buồn hiu, mãi đài thậm thượt, dáng bộ tư lự. Trên đồng đô la giả ấy lại có vẽ a cái sừng bò xứ Texas (quê hương của Tổng thống) một trái chanh, biểu hiệu của sự thất bại và một câu «Sự tiến bộ là đồng đô la bị thun lại». Các ứng cử viên Cộng hòa muốn phát ra bấy nhiêu đô la giả nầy cũng được, cứ đổi 275 đô la thật lấy 25.000 đô la giả.

Vị dương kim Tổng thống của quốc gia hàng mạnh nhứt thế giới đành chịu cho đối phương trong nước của mình chế giễu công khai với mục đích hạ uy tín mình trong kỳ bầu cử tới.!

Nhưng ta phải xem đó là những hành động dân chủ đáng cho dân các nước hậu tiến chúng ta thèm khát, mà không thể bảo rằng dân Mỹ đang học hỏi nhau, toạn lột nhau! Đảng Dân chủ sẽ trả đũa đc liệt hơn, tàn nhẫn hơn nữa. Người dân Mỹ đóng vai trò khán giả và tự giành quyền quyết định cuối cùng.

Dân V.N. chưa quen những trò đấu chủ như vậy. Ta cứ tưởng tượng hồi thời Diệm, nếu ông Diệm vui lòng để cho đối phương tranh cử Tổng thống với ông tự do mở chiến dịch vận động như thế, thì 20 ông Diệm cũng không ngồi lại nổi ghế Tổng thống!

(XEM TIẾP TRANG 4)

VC phóng ra 3 cuộc phản công nhưng đều bị đẩy lui

Bộ chỉ huy Tiểu đoàn Thủy quân Lục chiến Mỹ bị Việt Cộng pháo kích

Biên chuyển quan trọng tại Viện-Hóa-Đạo

GIÁO PHÁI NAM-TÔNG YÊU CẦU trở về đời sống đạo pháp

KHÔNG NÊN TIẾP TỤC cuộc tranh đấu và chưa nên có Đại Hội PHẬT-GIÁO BẤT THƯỜNG

☆ THƯỢNG TỌA TÂM CHÂU GỞI 4 BỨC THƯ CHO THIỀU TƯỚNG KỲ VÀ C. T. LOAN

● 4 Ông trí thức miền Trung được tại ngoại

SAIGON.— Giáo Hội Theravada (Nam Tông) tại Trung Ương và Nam phần V.N. vừa gởi cho Hòa thượng Tăng Thống Và Viện Trưởng Thích tâm Châu một bức thư liên quan đến tình hình Phật giáo trong những ngày vừa qua.

Bức thư do Hòa thượng Tăng trưởng Lâm Em và Chủ Tịch Cư sĩ Sơn Thái Nguyên Kỳ ký, nguyên văn như sau:

Chúng tôi nhân danh Hội Đồng Lãnh Đạo Trung Ương Giáo phái Theravada (Nam Tông) tại Nam phần VN.

Trên trong kinh trình lên Hòa thượng và Thượng tọa, nhị vị lãnh đạo tối cao của Giáo hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhứt.

Lời tâm huyết của toàn thể Giáo phái chúng tôi trước tình hình hiện tại của Giáo hội nói riêng cũng như của nền tảng Phật Giáo ở Việt Nam nói chung.

Chúng tôi đồng nhận xét rằng: Phật giáo ở Việt Nam gồm có phái Mahayana (Bắc Tông) và phái Theravada (Nam Tông) chúng tôi, đã gây dựng lên bởi bao nhiêu khổ hạnh và sự tinh tấn nhiều thế kỷ, của bao nhiêu Tăng Đồ và Tín Đồ Phật tử thuần túy.

Nhận xét rằng: Mới hồi năm 2508 PL (1963 DL) vừa qua, nhờ mà của các vị tự thiêu vì đạo pháp, và hoi nồng tanh nhiệt của đệ tao pháp nạn hãn còn nóng hổi trong đầu óc của người Phật Tử thuần túy và cũng chưa nguội sự có quên được.

— Chính trên tinh thần đoàn kết cao cả đó hy vọng tỉnh thần cực đó đó. mà 2 giáo phái chúng Mahayana (Bắc Tông) và Theravada (Nam Tông) sau ngày lịch sử 1-11-1963,

XEM TIẾP S TRANG 4

TIN TỨC MỚI VỀ LỤT MIỀN TÂY

KIEN-PHONG: 9 NGƯỜI bị nước cuốn với 443 nhà

★ *Báo động tại 3 tỉnh Vĩnh Bình, Kiến Hòa, Gò Công vì nước tiền giang dâng cao*

CẦN THƠ.— Theo tin nhà Việt Tấn Xã tại vùng IV Chiến thuật cho biết tại quận Châu Phục tỉnh Kiến Phong đã có 9 cái nhà bị nước cuốn trôi và chôn người Việt mạng gần 3 người lớn và 6 trẻ em.

Vừa theo nguồn tin trên thì mực nước tại quận Tân Châu hôm nay đã rút xuống 5m26 và tại quận An Phú thuộc tỉnh Châu Đốc 4m88.

Trong khi đó, mực nước tại các tỉnh An Giang, Kiến Phong và Kiến Tường vẫn còn tăng chậm.

Tại tỉnh Kiến Tường, tính đến 7g sáng hôm nay, mực nước là 3 thước 65, cao hơn mực nước bão ngày 55 phân.

Đã có ba ngàn gia đình tại hai tỉnh An Giang và Châu Đốc đã được cứu ra khỏi vùng bị lụt.

Một vài cơ sở hành chánh của tỉnh Châu Đốc đã được dời lên nơi Sam.

Nước lụt trên tỉnh Vĩnh Long

Theo tin USIS, nước lụt sông Cửu Long đã trên ngập hai quận trong tỉnh Vĩnh Long. Đây là tỉnh thứ Năm bị trận lụt tàn phá. Quận

XEM TIẾP H TRANG 4

Tái lập Tỉnh SA-ĐÉC

SAIGON.— Thiếu Tướng Nguyễn Cao Kỳ, Chủ tịch Ủy ban Hành Pháp Trung Ương vừa ký sắc lịnh số 162-SL-DUHC ngày 24-9 cho tái lập tỉnh Sa Đéc, tỉnh ly đặt tại Sa Đéc.

Theo sắc lịnh này, tỉnh Sa Đéc sẽ có bốn quận:

Quận Sa Đéc (3 tổng 13 xã), Quận Lấp vò (2 tổng 8 xã) Quận Đức Tôn (2 tổng 7 xã) và Quận Đức Thành (3 tổng, 8 xã)

Các lịnh còn cho biết, tỉnh Sađéc sẽ có ngân sách riêng và chi phí về việc đặt cơ ở hành chánh sẽ do ngân sách quốc gia đài thọ.

Đến Saigon với nhiệm vụ đặc biệt

Phái đoàn Tòa Thánh VATICAN họp VỚI HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC

SAIGON.— Nguồn tin thân cận Tòa Khâm Mạng Tòa Thánh Vatican tại Saigon chiều 29-9 cho biết, phiên họp giáo phái đoàn ngoại giao của Tòa Thánh Vatican với Hội đồng Giám mục VN được triệu tập tại Tòa Tổng Giám Mục Saigon vào hồi 9g sáng 30-9.

Nguồn tin trên nói rằng, phiên họp này sẽ họp kín và hoàn toàn có tính cách Tôn giáo. Đức Tổng Giám Mục Sergio Pignedoli, Trưởng phái đoàn của Tòa Thánh dịp này sẽ tạo bức thông điệp «Tình thương và Hòa Bình cho hàng giáo phẩm V.N.

Trong thời gian lưu trú tại Việt Nam trong vòng 1 tuần lễ, ngoài các cuộc họp, với Hội đồng giám Mục phái đoàn sẽ đi thăm một số cơ sở Công giáo tại Saigon và dự định tiếp xúc với Trung tướng Nguyễn văn Thiệu, Chủ tịch UBLĐQG; Thiếu tướng Nguyễn cao Kỳ, Chủ tịch UBHPTƯ, và Ngoại Trưởng Trần văn Đỗ:

Phái đoàn sẽ rời Saigon ngày 8-10-66.

Về lời kêu gọi của Đức Giáo Hoàng

VHTICAN (AFP).—Ô.Federin Alessandrini nhứt trong báo «Osservatore Della Domenica», đại ý: đã đến lúc chấm dứt những sự đau

XEM TIẾP D TRANG 4

NHỮNG VẤN ĐỀ SỐNG CHẾT CỦA DÂN NÔNG THÔN

Hậu quả nạn kéo bè kết cánh trong GUỒNG MÁY CHÁNH QUYỀN

Xem trang 3:
Cho buồn lòng ai
♥ ♪ «DƯƠNG-TRỪ-LA

CẦN ĐÁNH TAN Ý NGHĨ:

«LÊN ĐƯỢC THỊ CỬ ĐỚP CHO ĐÃ, BIẾT Ở ĐƯỢC BAO LÂU»

♦ bài của THÁI DƯƠNG

BÀI XXI.— Kế tiếp cái nạn «nay thay mai đổi» các vị đầu lãnh đầu quận, là cái chuyện kéo bè kéo cánh của các ông viên chưn vòi chưa rạo nổi lên hương.

Đáng lẽ ra, người ta đã thấy từ... khoạn cái chuyện thay đổi người trong những vai trò quan trọng là một sự vạn bất đắc dĩ và có thể chấp nhận với những vai trò chánh đang mất thôi.

Cần xét lại việc thay đổi Tỉnh Trưởng và Quận Trưởng

Trước kia thường thường người ta thấy hễ sau mỗi lần ông đầu tỉnh mới, thì sẽ tiếp theo không sớm thì chậm, cũng có tại địa phương đó một vài ông Quận Trưởng ra đi. Ra đi mà chẳng biết tại sao.

Những vụ thay cũ đổi mới không cần nên lý do như vậy đã cho người ta thấy rõ hành động của tỉnh chỉ là để kéo bè kéo cánh về với mình. Họ thường nói là để «cho hợp tơ» mà chẳng cần biết hậu quả của việc làm đó đưa họ đến «gió tối» vì làm sao tránh được sự ngưng trệ hoạt động của một số cơ sở do người ra đi để lại.

Đó là chưa kể trường hợp người bị thay lại được lòng dân chúng địa phương và trường hợp nầy chính chánh quyền đã gây thắc mắc và ngờ vực cho dân quý.

XEM TIẾP N TRANG 4

CÓ XE GẮN MÁY MỚI CẦN CHÚ Ý

Nhận giữ xe rồi phao mất ĐỀ ĐỀN VỚI GIÁ RẺ

4 NGƯỜI GIỮ XE BỊ BẮT

GIA ĐỊNH.— Gần đây có 1 số người giữ xe gắn máy ở các cơ sở Cảnh Sát hoặc gần cho hàu, thường lựa những chiếc xe gắn máy nào cần mới cho đăng bạn đem đi thủ thiêu, rồi nói với người gởi rằng bị mất cắp.

Việc xảy ra được dưa đến pháp luật, chánh quyền chỉ bắt buộc người giữ xe phải thường tiền lại cho người mất bằng giá chánh thực nhưng những anh giữ xe đâu có tiền thường đã 1 lần nào phải đề cho trả bằng nhiều ngày.

Trong lúc ấy, những người này

XEM TIẾP X TRANG 4

4 EM BÉ chết chìm

1 bị lạc đạn

SAIGON.— Sáng ngày 28-9, người ta thấy 1 gói vải trôi lềnh bềnh trên sông Tôn thất Thuyết và tập vào trước nhà số 138. Nhà chức cho người vớt lên mở ra xem thì

XEM TIẾP O TRANG 4

Toàn dân ghi ơn vị anh hùng TRẦN-HƯNG-ĐẠO

HÉ MỞ Ở L.H.Q sau các điều kiện DO VC NÊU RA

Nhưng, Hoa Thịnh Đốn cho là V.C. chỉ mới thay đổi lối hành văn

LIÊN HIỆP QUỐC (UPI).— Hôm 29-9 các nhà ngoại giao LHQ nhận thấy có một tin hy vọng cho rằng các điều kiện do Việt Cộng nêu ra về các cuộc thương thuyết liên quan tới Việt Nam vừa qua là Hanoi đã nghiên cứu cần thận cuộc tấn công hòa bình của Mỹ.

Tin hy vọng đó đường như do đại sứ Hoa Kỳ tại LHQ, Arthur Goldberg nêu ra. Đại sứ Goldberg

XEM TIẾP B TRANG 4

Hội Liên trường THÔNG CÁO

Ban quản trị Hội Liên Trường trong phiên họp ngày thứ ba 27-9-66 đã đề cử ông Võ văn Ứng, chủ nhiệm nhựt báo Bình Minh làm Trưởng ban cứu trợ nạn lụt miền Tây.

Vậy xin thông báo cùng đoàn thể hội viên LT với lòng kêu gọi hưởng ứng công cuộc cứu trợ.

Riêng đợt đầu, Hội đã góp được 30.000 đồng (danh sách đăng trên báo BM số này nơi Sổ vàng cứu lụt).

Yêu cầu anh chị em hội viên liên lạc thẳng hoặc gởi tiền bạc cứu trợ đến ông Trưởng Ban theo địa chỉ dưới đây.

Võ văn Ứng 211 Nguyễn-thái Học Saigon
Hội Liên Trường.

SỔ VÀNG CỨU TRỢ NẠN LỤT MIỀN TÂY của BÌNH-MINH

Ngày 29-9-66 . . . . . 84.330 đ

Nhơn viên Hội Liên Trường đợt thứ nhứt

HỘI LIÊN TRƯỜNG	20.000 đ.
— Ô Trần văn Đôn, Hội Trưởng	1.000 đ.
— Ô Võ văn Nhung, Phó Hội Trưởng	500 đ.
— Ô Nguyễn thanh Nghĩa, Phó Hội Trưởng	500 đ.
— Ô Nguyễn văn Lộc, Tổng thư Ký	2000 đ.
— Ô Lý qui Phát, Thủ quỹ	500 đ.
Chị Lâm thị Phát, Phó Thủ quỹ	200 đ.
— Ô Cao Hoài Hà Phó Tổng Thư Ký	500 đ.
— Ô Lâm văn Sĩ, Ủy viên	1000 đ.
— Ô Lê văn Danh, Ủy viên	500 đ.
— Ô Võ văn Quan, Ủy viên	500 đ.
— Ô Huỳnh hoài Lạc, Ủy viên	500 đ.
Chị Lâm văn Phát, Ủy Viên	200 đ.
— Ô Trần văn Thu, Ủy viên	200 đ.
— Ô Cao thanh Đánh, Ủy viên	500 đ.
— Ô Mai thọ Truyền, Cố Vấn	500 đ.
— Ô Huỳnh văn Đạo, Cố vấn	500 đ.
— Ô Trần văn Vân, Cố vấn	400 đ.
Nhơn viên Võ Văn Vân Thương cuộc Saigon:	
— Ô Lưu Trung	500 đ.
— Bà Võ Lan Khai	100 đ.
— Bà Hồ thị Phép	100 đ.
— Ô Quách Kim	100 đ.
— Cô Bùi thị Ánh Hồng	50 đ.
— Ô Nguyễn văn Trành	50 đ.
— Ô Phạm Việt	50 đ.
— Ô Đoàn hữu Hiếu	100 đ.
— Bà Nguyễn thị Trâm	50 đ.
— Bà Nguyễn thị Hồ	50 đ.
— Cô Lâm thị Hồng Điệp	50 đ.
— Ô Huỳnh Kim Đinh	100 đ.
Tạm cộng:	**115.630 đ.**

T.T. Đại Hàn gởi điện văn cho T.T. Ng. văn Thiệu

SAIGON.— Tòa Đại Sứ Đại Hàn Dân Quốc tại Saigon đã chuyển đến Bộ Ngoại Giao V.N. Cộng Hòa bức điện tín của Tổng Thống Phác Chánh Hy kính gởi Trung Tướng Nguyễn văn Thiệu, Chủ Tịch Ủy Ban Lãnh Đạo Q.G.

«Nhân ngày khai mạc lịch sử của Quốc Hội Lập Hiến Việt Nam Cộng Hòa, tôi xét hân hoan hãy tỏ sự khâm ngưỡng nhiệt và chúc mừng của tôi đối với các vị dân biểu và Nhân Dân Việt Nam.

Cuộc bầu cử vừa qua được sự tham dự của đại đa số các công dân yêu nước chứng tỏ sự cương quyết của hy trong vấn đề chọn lựa

XEM TIẾP Y TRANG 4

CHUYỆN MỖI NGÀY

MÁCH LẺO và LƯỠI LÊ phụ trách

Ông Giáp văn Thập: giỏo sư trường luật..

Chuyện nầy xảy ra trong một buổi thi lái... ở-tô trước sân Cộng Hòa, Saigon. Quốc Hội Lập Hiến, ông đân biểu Giáp văn Thập «đầu lão» với mấy tay đàn em trong... «Viện Đại học dạy lái... ô tô» của ông.

Một tay đàn em cao hứng hỏi ông nghị Thập:

— Đại ca, tụi viết báo nó chê đại ca dốt... luật, đại ca vô Quốc Hội làm sao ăn nói được như bên Hội Đồng Đô Thành.

Nghị Thập cười rồi:

— Lão, tuần là tụi nó lão. Ai bảo tớ dốt... luật. Tụi bây không thấy sao, tớ là... giáo sư trường luật... đi đường. Bọn nào chê tao dốt luật có dám «đấu lý» với luật... đi đường với tớ không.

Một tay đàn em khác như chưa thỏa mãn, hỏi tiếp ông nghị Thập:

— Người ta nói đại ca xúi dân chống lại nhà nước không cho giờ nhỉ, đã có cả bảo ăn lão. Họ nói cái luật lệ thế đó đấy...

Nghị Thập nổi sùng:

— Luật cấu tớ là như thế đấy, luật... cách mạng mà, tụi bây không nhớ sao, đạo trước tớ cho đám «đi» xô-mật một đêm giám khảo cuộc thi lấy bằng lái xe, tớ cho đám trực mốt mấy đêm sự trong một cái chùa ở Quảng I ra khỏi chùa... nhớ cái thế luật lệ... cách mạng đó mà tớ thống cứ... Có thằng nào dám xài luật như tớ không?

(XEM TIẾP TRANG 4)

PHỤ VỤ BẠN ĐỌC

Nói về Y-HỌC

☆ *Trả lời em Hà uyên Hà Học sinh Trung học Đức Trí Saigon*

1) Triêu chứng nổi mài, mệt mỏi hay buồn ngủ của em, có thể chứa như sau :

— VITACÉMINE 500mg Chích mạch mỗi ngày 1 ống.

— SORBITOL ; Mỗi ngày uống 1 gói lúc bụng đói.

2) Muốn cho bắp thịt sin và tránh mập phệ, em nên tập thể dục thường xuyên vào buổi sáng sớm lúc mới thức dậy.

Nên tránh uống nhiều nước (trúp, canh, nước đá) giữa bữa sin Ăn nhiều au cái, trái cây và đậu sớm thịt.

3) Vẻ đa dồi mỹ như em kể là do hiệu tương thối kém bên ngoài ảnh hưởng khi hậu lúc thì nóng hoặc lạnh. hoặc mất mê lều tác động đến da cả.

Bệnh tác sửa — **NUÔI TRẺ**

Nhiều em nhỏ từ 3 tháng đến 1 năm, có khi đến 3 năm thường hay bị lác sửa. Bình này làm cho các em bé khó chịu và càng gây cho sức vậy bao nhiêu càng lim cho bạnh lan vào bây nhiêu vì nước vàng chảy ra...

Các nhà y học cho rằng lác sửa là một bệnh có tính cách di truyền. Ngoài ra có người còn tưn thấy ở em bé bị lác sửa một nguyên nhân thiếu sinh tố F (chất nầy có trong mỡ heo sống

Muốn chữa trị chỉ cần cho trẻ thuốc mỡ có kích thích tố Cortisone trên lần với vài tru sinh như Néo. Cortef...

HỘP THƠ

— VẶN NGHỆ CHÂN TRỜI TÍM : Đã nhận được thư xin cám ơn. lần lượt cho đi. Mong được các bạn liên lạc thường xuyên.

— THƯỢNG.TRIỀU-LAM (Saigon). Bây giờ thì «bé» không trách anh nữa chớ ? Thật ra đó là sự lầm lỗn và anh công hết sức hối tiếc. Mong «bé» thông cảm nghen. Anh nghênh sự Cộng tác chặc chẽ của «bé» với báo Bình Minh lắm đó ? Chưa hỏng ?

— THANH DẠ VŨ : (Văn nghệ 20 Gò Công) Đã nhận được thơ của bạn gửi về đóng góp vườn thơ BÌNH-MINH. Cám ơn lắm.

Thỏ

Mặt Trái CUỘC ĐỜI

BIẾT BIẾN BAO GIỜ

Giữa thu nhiều lá rụng.
Gió thu quyện tóc bồng.
Anh nhìn em cười nụ.
Yêu em lắm biết không ?
Chiều thu đi vào tối
Dài bông bước song song
Anh hôn bờ tóc tối
Của người yêu trăng trong
Thế rồi anh ra đi
Để em gái xuân thì
Chiều chiều ngồi mơ mộng
Đến bao lâu thì đi
Bao giờ anh trở lại ?
Cho em hết mong chờ !
Bao giờ anh trở lại ?
Bao giờ hết mộng mơ ? !

tháng 9-66

Thương-triều-Lam
(NTL- SAIGON)

Phiên buồn cho em

giờ anh còn lại đơn phương
cúi đầu vẽ gửa đêm trường
chơ vơ
bàn tay 10 ngón gầy khô
cùng theo sương giá bao lần
đau thương
xót xa mớ tuổi lở làng
tình yêu gục chết đau ngoằn
con tim
ết xưa lối cũ trăm niềm.
ơn dì để lại khác phiền anh
sầu
từng đêm hát khúc thiên thầu
bỗi hồi chợt khóc contầu bỏ xa

BÀ A THỦY TRANG
V.n.g.d Đồi tâm May thầy Kiêu

MÂY HOÀNG HÔN

Số 24 — ★ *HÀ TỪ TÂM*

— Làm sao kêu là làm khó em ? Đáng lẽ những chuyện quan trọng như vậy em phải nói cho anh biết. Cả cuộc đời của đôi bên mình buộc liền trong đó mà. Hay là em đã thay đổi ý kiến.

Thúy ôm đầu kêu lên khổ sở.

— Trời ơi anh kỳ quá trời đi lận, nghe gì giói ở đâu không biết rồi bắt giờ anh kiếm chuyện với em. Em cũng lo, em cũng khổ vậy chứ sung sướng gì ? Đáng lẽ anh phải hiểu dùm em.

Sơn cúi xuống, những lời nói của Thúy làm chàng bối hối. Chàng có bấp tay lấm không trong chuyện bắt bạn bạn gì mà vẫn để chưa ngổ ngổ. Sơn nhìn bạn, chàng muốn nắm lấy tay bạn, muốn hôn bạn một cái cho thỏa những nhớ mong kéo dài đăng đẳng, nhưng hình như cô gái đã thêt mong mạnh mà thêt quan trọng ngăn cả hai ra rồi, đã giữ phải này Sơn thấy lòng tăng. Chàng cũng chưa hiểu gì trong câu chuyện nầy nữa, bởi vì Bích viết thư cho chàng nói rằng cô gái Thúy lúc nầy vui bỗng lắm thân với anh Thi và hai người đã được gia đình bằng lòng tân thành cuộc hôn nhân. Chàng lẽ Bích đối gạt chàng, hay Thúy đóng trò quá khéo đến nỗi Sơn không biết gì hết.

Sơn ngập ngừng !

— Nầy Thúy, anh hỏi cái nầy em thành thật nói nghe chưa ! Giữa em với anh Thi đã có gì, và gia đình nghĩ như thế nào. Đáng lẽ ra anh không có quyền hỏi em nhưng mà chắc em biết, anh không yên tâm chút nào hết. Thì rằng anh không biết. Phải hôn em ?

Thúy nhìn mặt, nàng cố giữ bình tĩnh mà bình như nàng thật là bối rối, thật là vụng vẽ. Trả lời Sơn như thế nào bây giờ, ai đó ác ghê, đây Thúy vỡ một tình trạng khó xử, mà giữa Thúy với Thi có cái gì đâu.

— Anh hỏi thì em trả lời, sự thật nó có quan trọng như anh tưởng đâu. Gia đình anh Thi quen với ba má em nên tới thăm lúc mà em đau. Ma tại sao anh thắc mắc kỹ vậy chớ.

— Thắc mắc hà em ? không có đâu—Sơn cố chống chế—anh chỉ nói thế thôi lúc mà đau anh không thể đến thăm được vì hoàn cảnh tình tình chỉ giữ tới lui. Anh thấy buồn quá.

Bây giờ Thúy mới vỡ lẽ được những cái bực tức gây gổ của Sơn tự nãy giờ Thúy muốn bật cười, nhưng nàng cố nén. Nhìn gương mặt đã nói gì hơn đâu bực bội thật là đáng ghét của người yêu. Thúy thấy lòng vận rạn.

— Bây giờ anh phen chuyện em với Thi nên anh lâm khó làm đề em phải không ?

Đặt nhiên bị người yêu nói ngay nhược điểm mà tự nãy giờ mình tìm cách giấu giếm, Sơn hơi giật mình.

— Anh mà ghen ? Anh ghen với ai bây giờ ?

— Thì anh ghen với anh Thi ! Anh nghe ai ác nhơn nói em với anh Thi lung tung chuyện nên anh ghen. Phải hôn ?

(CÒN TIẾP)

Tâm tình CỦA BẠN

★ CÔ ÁI-TRINH trả lời

Còn trẻ muộn chi đâu ?

★ TRẢ LỜI THƯ CỦA EM MỸ XUÂN TRANG (BX) Thư của em gửi đến chị chậm nhứt. đáng ra em phải được trả lời sau theo thứ tự nhưng thấy em «quyết liệt» quá chị sợ em liều, nên vội trả lời cho em ngay đây, như vậy là cưng em lắm rồi đó nhé, đừng nói vinh chị nữa nghe cưng !

Câu chuyện của em đáng ra không có gì đến phải bi quan thái quá, mà đuổi nhỏ, phải chị nói lời thơ cho em đây, chắc em cũng đã nghĩ lại rồi, không cần đến «tự tử» như đôi ki nữa !

Trả lời cho em hay nhiều, bậy ý của chị là để cho các bạn trẻ khác, gặp cảng hoàn cảnh như em, có dịp soi rọi lại lòng mình trước vấn đề có nên tự tử khi bị tình phụ hay không ?

Thật ra bắc bết nhưng ai có chết tình thì, đều không tán đồng hành động tự tử vì tình. Bởi đó chỉ là một hành động điên cuồng của kẻ thiếu tự chủ ! Em thử nghĩ, tâm hồn ta, thân xác ta, từ khi lọt lòng mẹ, đến khi trưởng thành cũng ta của cha mẹ bao ? Đáng quí là dường nào ? Tại sao ta lại đi hủy hoại nó trong một phút không kịp nghĩ sớy (?) vì sự mất người không xứng đáng đó ?

Chị em mình cũng thử đặt câu hỏi : người đã phụ tình mình có tốt hay không ? Nếu tốt, Ít, đã không phụ bạc em đi theo người khác ; vì, một lẽ không Ít, thì tội gì ta tự buồn khổ vì họ ? Đúng! nói chi đến chuyện tự tử.chẳng đáng khen chút nào cả.

Riêng về câu chuyện của em, chị tiết thấy như thế nầy Em cho rằng trên tương đối tốt đẹp, thì em tin chắc em sẽ có gặp nhiều người nữa. Vì trong tâm ngày người gặp gỡ ấy, em sẽ chọn được một người xứng đáng cho em trao thân gởi phần hơn Đ. nhiều.

Chị lại đem quá quyết rằng chuyện tình giữa em và Đ không phải là tình yêu, đó chỉ là một thứ tình cảm trẻ hình, mà tuổi trẻ chúng ta, khi vừa lớn lên tập yêu đối với người khác giới

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Số 24

● Nguyên tác TRẦN THANH VĂN
● Dịch giả HÀN GIANG NHẠN

HỒI 8
Võ Trường Công Tử

Quật mộ nhân! Ta không ngờ người cũng đến đây để nạp mạng.

Phi Kiếm tức giận đăng hằng một tiếng rồi nói :

— Võ-Trường công tử! Ta đến đây đào mả chôn người.

Doãn nhất Phàm nhìn Võ hồn nữ nằm dưới đất thì thấy áo trước ngực nàng rách xuống đến quần. Một đôi ngọc phong cao chót lên! Tuy dưới ánh trăng sao lấp ở dưới bóng liễu, nhưng nước da nàng trắng như tuyết nhìn rất rõ, mặt gả nóng bừng. Gả quay ra nhìn vào trong trướng

Võ trường công tử vẫn cung dung như không có chuyện gì, tựa từ gả coi Phi Kiếm chăng vào đâu.

Phi Kiếm mặt lộ sát khí, run lên nói :

— Giang công tử! Tại ha nghe tiếng tăn ác của công tử đã lâu. Đêm nay tại ha phải trừ mối hại lớn cho giang hồ.

— Người có đáng không ?

— Hãy thử coi sẽ biết.

Dứt lời chăng phóng chưởng đánh ra. Phát chưởng này chăng đã vận đến mức thành công lực lại phóng ra giữ lúc điển tiết nên mạnh liệt vô cùng. Võ Trường công tử vung quạt lên. Một luồng cương phong xô ra.

Sầm một tiếng vang lên. Hai bên đều lùi lại một bước đài.

Phi Kiếm trong lòng không khỏi quan mang vì chăng đã dùng đến ta thành công lực mà đối phương mới ra một chiêu quạt đã gỡ gom đến thế ?

Võ Trường công tử nói :

— Cô đi mà không có lại sao cho hợp lẽ ?

Gả gấp quạt vung lên biến thành những chấm nhỏ huyễn ảo vọt ra.

Phi Kiếm hai tay một vung trên một quết ngang đầy những điểm hàn tinh lói lại.

Võ Trường công tử bắt lên tiếng cười hung dữ thu quạt về rồi lại phóng ra thân tốc phi thường. Chiêu thức này rất kỳ bí. Phi Kiếm bị bức bách phải lùi hoài.

Doãn nhất Phàm cũng muốn xông vào nhưng không dám hấp tấp, sợ Phi Kiếm nôn gián. Tuy gả ở cũng chăng trong một thời gian nặn nhưng đã biết tính nết chăng.

Anh hàn quan lóe mắt. Phi Kiếm đã rút gươm ra. Chăng phóng một chiêu không kịp.

Choang! Bỗng người lại xa ra. Vạt áo trước ngực vô Trường công tử bị rách chừng một thước. Thê mà gả không biến sắc cũng không thấy máu tươi chảy ra.

Phi Kiếm kinh hãi vô cùng, chăng tự hỏi :

— Chăng lẽ đối phương đã luyện thành một tầm thân sắc thép chăng không ?

Gả như ở chăng đoán thì chiêu kiếm vừa rồi quết trúng bộ vị, đối phương chăng chết cũng bị trọng thương mới phải.

Chăng ngẫn ra trong chớp mắt. Võ Trường công tử đã thừa cơ phóng quạt ra nhanh như chớp.

Choang! Cây quạt đánh vào thanh kiếm, sức mạnh phi thường. Thanh kiếm trong tay Phi Kiếm xuýt nữa văng đi.

Võ hồn nữ thét lên :

— Gã mặt giáp hộ thân và ta sơ ý nên bị thất thủ

Phi Kiếm tinh ngộ. Bây giờ chăng mới biết tại sao Võ hồn nữ mới một chiêu đã bị ha vô kiếm của mình đến vào gả vô hồn.

Tiếng quát chưa dứt. Hai người khai điển mặt trường đấu kịch liệt. Công lực hai bên chỉ sượt sát nhau. Phi Kiếm vẫn thi triển một chiêu thức như cũ. Võ Trường công tử vẫn trong mức giáp hộ thân không phải phân tâm phòng thủ nhà tóm toàn lực ra công kích. Cây quạt tay ngăn hơn thanh trường kiếm nhưng hai bên vẫn giữa thế đang co.

Chớp mắt đã qua hai ấo chiêu và vẫn giữ nguyên thế bất phân thắng bại.

— Võ Hồn nữ đột nhiên lớn tiếng là :

— Ám hồn bất tán Người giải khai huyệt đạo cho ta

Doãn nhất Phàm sững sốt. Chăng nghĩ tới đến ngọc phong cao vọi hấp dẫn khi lại nóng bỏng cả mắt, trái tim đập thình thình. Gả không ngoảnh đầu nhìn lại chỉ thầng thắng hỏi :

— Người bị điểm huyệt chỗ nào ?

— Huyệt Mệnh Môn !

Doãn nhất Phàm tuân thiên can biến lên vì bị huyệt đạo nào không phải là chỗ gả để tay vào được. Gả đứng thộn mặt ra không biết nói sao.

Võ hồn nữ lại giục :

— Ám hồn bất tán ! Một người con gái bị kẻ khác lăn ấy mà người yên tâm thông tay đưng nhìn ư ? Kì vô sỉ như thế thiệt là uổng.

Câu nói này quả nhiên có hiệu lực. Doãn nhất Phàm biết Phi Kiếm muốn giết nàng, mà không muốn hành hạ lúc đại phương lâm nguy. Nàng đã khu cứu gả không đánh tình vì như vậy chăng phải là thái độ của kẻ vô sỉ chính là gả đang quay lại tiến lên hai bước để tay điểm cách khoảng vào ngực đại phương trước ngực Võ Hồn nữ.

Ta cảm ơn người.

Võ hồn nữ đứng lên được ngay, nàng cho kín áo quần lại, nghiến răng nhìn xỗ về phía Võ trường công tử. Người nàng vừa chuyển động thì tiếng gió đã rít lên. Bốn gả áo đen nhảy vọt vào trong trường.

— Công tử ! Bọn tiểu nhân đến chịu một bước. Xin công tử thứ tội cho !

Dứt lời bốn gả chia làm hai đối mặt đối đánh Võ hồn nữ, còn một đối đánh Doãn nhất Phàm. Bọn này chưa thị, chưa ai thắng phân thắng bại.

Phi Kiếm cung Võ Trường công tử đã qua lại gần bên chưa Võ Trường công tử phóng ra những chiêu kỳ diệu mà Phi Kiếm hết hồn. Cây quạt tác xoa ra lớp gió lạ. Lưu công phóng quạt vào mặt rất như dao thừa. Nhưng là liên bị đặt ngay chỗ cần sát cánh cạnh.

Phi Kiếm bị khiến đã ở chỗ chi hiểu một chiêu kiếm thuật, thì triển trở đi thấy lại mất. Tuy chiêu nào nguyên đều vô song, nhưng chẳng nhiều thì ít cũng có chỗ sơ hở để đối phương nhân đánh vào chăng đánh lấy cũng mà nào? Chăng biết là nhà Võ Trường công tử không một gian hà thì tuyệt ai cũng chẳng kém nhau. Mà là phân sau tự phi mà tuân chẳng không xong. Mới trong vòng bì bốn chục chiêu giữ mà vẫn đến rất nguy hiểm

Dĩ nhiên Võ Trường công tử cũng chẳng khỏi kinh hãi vì thấy thế đối phương vượt qua mức gả tưởng trong rất nhiều.

Võ Hồn nữ cũng vậy. Vì gả [illegible] Ám hồn bất tán.

Cô một tên nữ dĩ nhiên là không địch nổi. Sau ba chiêu qua lại, gả này nghĩ lần ra chết nhân thấy ngay đương trường.

Hai gả chết rồi, còn hai gả nữa phong khiếu hoàng mang, tâm thần hoảng hốt. Một gả bị Doãn nhất Phàm phóng một chưởng bắt ra ngoài ba trượng còn tên nữa bắt là sao từ chiêu mình nhưng vẫn cố đánh.

Bỗng hồng thập thoáng tiếp theo là một tiếng rú rùng rợn. Tên áo đen đang đấu với Doãn nhất Phàm đã bị Võ hồn nữ nắm được Bàn tay nàng chém sẽ vào.

Một cánh tay đứt từ ngang vai rớt xuống. Nàng đặt thêm một chưởng vỗ vào đầu gả. Gả chỉ cảm là đồng thứ trong vàng mắm.

Võ Trường công tử thấy thế ngạc, vội vàng quay quanh đánh liền ba chiêu khiến cho Phi Kiếm phải lại lại. Miệng hắn la lên :

— Ngày khác chúng ta lại gặp nhau.

Chưa dứt lời người gả đã vọt ra ngoài mười trượng

Võ hồnnữ cũng kêu lên :

— Mọi ân tình bữa nay ta ghi nhớ rõ.

(CÒN NỮA)

♦ XUÂN TÔNG phóng tác

(Số 24)

CHƯƠNG HAI
Mồ không xác ?

Hai bóng đen nép ở trong bụi cây nhảy ra không Vũ Hùng rồi đi. ra phía cửa hậu.

Mười phút sau, chiếc xe « Renaud» chở 2 người lạ mặt và Vũ Hùng biến dạng vào màn đêm.

Trong khi ấy ở nơi xảy ra vụ Tám Xạo. Cảnh sát đang làm « ăng kết » đưa chăng ở ngoài biết tin chạy ra bu lại coi khá đông.

Trong đám người đông có cô tiếng nói !

— Tôi biết nạn nhân nữ... Nó là thằng Tám xạo. Nó chết kể ra cũng tội nghiệp....

Nếu giờ sau Tám xạo được an cửu thương của cảnh sát chở về nhà xác khám nghiệm.

Vào khoảng 12 giờ khuya khu nầy trở lại yên tĩnh hiu hòa như không có việc gì xảy ra.

Một sự lạ xảy ra ngay khi đó ở trong nghĩa địa Quảng Đông !

Nhiều bóng đen bỗ mặt lộ mặt trong màn đêm, lẩn bụi như đào nổi

Thình thoảng trong số bóng đen lại có tiếng nói xầm xì bàn tán. Một lát sau có lẽ đến một chục năm mươi đã được đào lên, rồi lấp đất lại.

Hai bóng lẩn khuất ! bóng đen khác đi ra phía cửa sau.

Cứ như vậy cho đến 2 giờ sáng thì hoàn toàn yên tĩnh.

Đêm chẳng khu nhị tý sáng ngày sau lại bàn tán về vụ Tám xạo Có kẻ cho rằng Tám xạo sống vì nghề mà chết, mà cạo nên đây chỉ là sự thanh toán giữa những tên ma cạo vì mối lợi gì đó thôi.

Bác sĩ Trần Hùng tan giám đốc bình viện Đô Thành mới đến nhận chức hôm nay, nên mỗ một cuộc tiếp tân để biết ý nhân viên dưới quyền của ông.

Bác sĩ Duy Vinh cựu giám đốc đã lần lượt giới thiệu với Bác sĩ Trần Huy một số nhân viên (cấp chủ hay).

Y Tá Trưởng ông Nguyễn An, phụ tá Y Tá Trưởng cô Lông Tăng Tôn Nữ Vinh Yến, v.v... và cuối cùng là nhân viên thường.

Bác Sĩ Trần Huy qua cặp kính cận thị đảy cặm (6 độ) nhìn từng nhân viên một và miệng luôn luôn mỉm cười đẹp ;

— Mong các bạn làm việc đắc lực như khi của Bác sĩ Duy Vinh Tiệc trà thân mật kết thúc buổi lễ bàn giao trong bầu không khí gần gũi.

Trên bác sĩ Duy Vinh ra xe, Bác sĩ Trần Huy ân cần nói :

— Nếu cô gì trở ngại, anh ân sáng giúp tôi nhé !

Duy Vinh cười nói đùa :

— Con anh ...nếu có gì « hay hay » cũng phải cho tôi... tôi chưa biết nào ? Hai bàn tay siết chặt, rồi buông ra, trong khi chiếc «404» của Bác sĩ Duy Vinh từ từ chạy...

Bác sĩ Trần Huy trở lại văn phòng, vẻ mặt không được khi hơi như bức nói chuyện với nhân viên.

Bước vô văn phòng Trần Huy mệt nhọc ngồi xuống chiếc ghế, rồi bấm nút chuông.

Anh tiếp phải đã lớn tuổi bước lễ phép đứng chờ :

Bác sĩ Trần Huy đôm ngay anh nầy, hỏi vài giọng lạnh lùng và cương quyết.

— Anh làm gì ở bệnh viện nầy bao lâu rồi ?

Anh Tiếp trả anh tuy phải đáp !

Thưa bác sĩ gần đến tới làm ở đây vừa được 10 năm.

Trần Huy vẫn nghiêm nghị hỏi tiếp: làm cho anh tây phải giựt mình hoảng sợ :

— Trước khi quân Pháp nếp bóng quân Anh đã bộ lên Nam Việt đường như anh có bị đánh là Chín nặp » có phải không ?

Anh Tiếp nét hình thì run rẩy, đáp với giọng run run

Dạ.. thưa bác sĩ đúng ạ.

Bác sĩ Trần Huy định hỏi thêm thì anh tây phải nói luôn với giọng hình tình, vì lẽn nhy chính bác sĩ giám đốc cũng không khỏi ngạc nhiên vì tuy đến của Tây phải :

— Ngày ấy nếu tôi không làm bác sĩ có làm việc cho sở « Ken Petrai » do đại tá Yama-Shotu điều khiển nhưng tôi không rõ bác sĩ giữ nhiệm vụ gì

(CÒN NỮA)

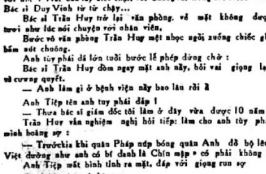

♣ Truyện dài tình cảm của SÍ TRUNG

(Số 24)

bám vào cha mẹ, gia đình.

Chàng ngước lên, làm mặt thầu não, cết gượng buồn hiu.

— Em à ! nói ra không lẽ em cười cho không nói ra thì em lại hoài nghi bết lợi cho ự tin và danh dự của anh. Thôi thì đành phải chọn một trong hai điều đó vậy. Em cố cười chế thì anh ráng chịu vậy. Anh còn là...

Chàng ngập ngừng chưa chịu nói tọc ra điều mà chàng đã chọn lựa. Hương lại thúc giục ;

— Anh còn là gì ? Không tiện nói ra em cũng biết chăng ?

— Anh còn là kẻ ăn bám vào gia đình chưa làm gì ra tiền để giúp đỡ ba má ở dưới nhà hết, Anh dự định là sau khi chúng ta thành hôn rồi anh sẽ xoay sở làm ăn. Hoặc là mượn vốn ba má kinh doanh thương mãi hoặc tìm một chỗ làm với đồng lương đủ tạo hạnh phúc cho đôi ta.

Hương thâm phục thái trào trở của Luật, chàng dám chịu nhục như vậy thì năng không còn biết tên công chàng ở yếu điểm nào khác hơn nữa nếu không chọc thẳng vào ân nghĩa rất lớn của chàng đối với Thu ! Nàng nghiêm mặt hỏi :

— Anh làm thế nào cứu anh Hai em thoát khỏi vòng tù tội một cách dễ dàng như vậy ? Nếu em không lầm thì anh phải là...

Luật xám mặt vội vàng cướp lời :

— Hương ! Đừng có hiểu lầm, nghi oan cho anh như thế không nên.

Hương gằn giọng :

— Hiểu lầm ! Nghi oan ! Vậy anh làm người gì cho ? Anh làm sao cứu được anh Hai bị kẹt trong vòng lao lý cho ?

Như vừa trúng phải đòn vô cùng độc hiểm của Hương, Luật cảm thấy bẩn rủn tay chân, tuy nhiên vì một lẽ riêng cố dằn dặp tới đời tư của mình, chàng phải gắng gượng làm mặt tỉnh, cố giấu giếm :

— Không nói giấu gì em, nhờ chỗ bạn bè... ăn nhậu với nhau, anh quen biết với một nhân viên cao cấp trong đoàn Mật vụ miền Trung. Kịp thời hay tin anh Hai bị kẹt anh liền nhờ người bạn ấy vận động xin thả anh Hai.

Hương nhìn chăng chọc vào mắt chàng mỉm cười hỏi tiếp :

— Anh nói thật chứ ? Anh quen với người ta hay chỉnh anh là... nhân viên cao cấp nào đó ?

Luật giật mình trố mắt :

— Hương, đừng có nói đại mà ! Làm gì có chuyện đó ? Anh... sức mấy mà... được là nhân viên cao cấp của đoàn... ít ra cũng phải là đặc biệt miền Trung.

Hương nhìu mày thắc mắc :

— Đành từ nào thì đúng với tên của tổ chức các ông ấy là anh ?

Luật cảm thấy nhột nhạt nhình mình vừa bị Hương nêm hai chữ «các ông» vào mặt. Chàng ấp úng đáp :

— Cả hai đành từ đó đều... trùng cả Đối với ở ngoài thì... là đoàn công tác biệt miền Trung còn sự thật bên trong chính danh công tác của tổ chức đó là... mật vụ !

(còn nữa)

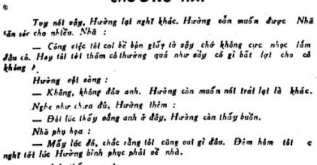

— Số 24 —

♣ thâm tình thời đại của hoài điệp tử

CHƯƠNG HAI

Tuy nói vậy, Hương lại nghĩ khác. Hương cần muốn được Nhã tâm sức cho nhiều. Nhã :

— Cũng việc tôi cũ kĩ bận giấy tờ sẽ cho không cực nhọc lắm đâu cả. Hay tất tôi thăm cô thường quá như vậy cô gì bất lợi cho cô không ?

Hương rất vững :

— Không, không đâu anh. Hương còn muốn nữa trái lại là khác.

Nghe như chưa đủ, Hương thêm :

— Đôi lúc thấy vắng anh ở đây, Hương cảm thấy buồn.

Nhã phụ hoạ :

— Mấy lúc đó, chắc rằng tôi cũng cui gì đâu. Đêm hôm tôi e ngại tôi lúc Hương bình phục phải về nhà.

— Anh thấy sao ?

— Tôi đó chắc đâu còn lợ do gì chánh đáng cho tôi tới thăm Hương nữa.

— Hương không bất lòng :

— Sao!gì nghĩ vậy. Anh không có tư cách là bạn của Hương sao. Hương nằm mũng có một người bạn hoặc người anh khư anh.

Nhã nhìn xuống, Hương nói gì. Hương thêm :

— Hay anh ái ngại ba má Hương ?

— Tôi cảm giác lúc tôi thăm Hương ở nhà sẽ làng tăng lắm cho tôi.

— Ba má Hương coi vậy chứ không khó lắm đâu anh.

Chợt dang Hương cảng thoáng chút buồn :

— Dầu sao ngày Hương rời nhà thương mình cũng xa xa thế nào đó. Nhưng không lẽ đi mình coi nhau như không quen được sao anh.

Hương xin bác sĩ cho nằm lại ở đây lâu hơn anh sai không ? Nhã cười nhẹ :

— Như vậy tốt nghiệp cho Hương lắm. Một ngày ở nhà thương đôi nó cũng. Người bịnh nào cũng thường tăng đời giờ phút bác sĩ cho về. Bình phục rồi. Hương ở thêm lại đây không lẽ gì bằng bao lâu sao ?

— Nghĩ tốt anh, Hương có thể chịu khó được.

— Tôi cũng không sai gì trong đời bất Hương phải chịu khó đến độ đó đâu.

— Hay Hương sẽ nói cho cho ba má biết trước trường hợp anh tới nhà chơi.

— Hương nói như thế nào ?

— Dành đặc biệt cho anh là người bạn trai được Hương tiếp ở nhà. Hương nói...

Không đợi nói ý, Hương vội vàng đáp :

—... Thì anh quen thân với Hương ba má cũng biết đó.

Im lặng ngài ngùi ngồi đi một lúc. Không khí thâm đạm như một ngày ly tan khiến Hương phiền chịu nổi. Hương cố thể khác được nếu cả giữ như vậy hoài. Hương :

— Gần hai tuần nữa tôi hàn nữa anh, kịp cho mình tính cách thăm nữa. Giờ Hương muốn đi đường một chút để thử coi cô bớt phần nào chưa. Anh giúp đỡ Hương :

Nhã rời ghế. Hương :

— Gần hai ngày rồi nằm hoài trên giường ngán quá. Đi đường được đi. Anh thương Hương phó anh cho nhé.

Đến cái ngữ đầy của Hương cũng phải được Nhã tiếp đỡ. Mọi cố động mạnh của cố gắng đến có thể làm vết sưng bị va chạm đã nhất đau lắm. Hương nhân nhỏ nhiều lần nhưng, thước sự tiếp đỡ của Nhã. Hương cũng gượng cười nói :

— Thấy đi lắm tốt đó anh. Đi ăng yên như vậy cũng giống nhau thôi, không nghe đau nhức gì hết.

— Nhưng bước đi sẽ khó khăn lắm đó.

— Thế giữ Hương bước đi xem sao.

(CÒN NỮA)

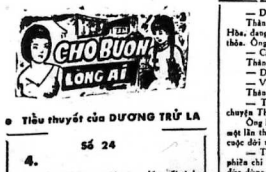

● Tiểu thuyết của DƯƠNG TRỪ LA

Số 24

4.

Thành nghĩ đến người yêu, đến mối tình mình, mà thấy rằng bổn phận của mình ở phải giữ nây khó khăn lắm, một lời nói vụng vẻ là mất tốt cả !

Ngẫu tưởng để giây nên trên nên gạch, ông Hòa quay lại và khi thấy Thành thì ngạc nhiên, nhìn chăm chặp. Thành vội vã nghiêng người cho, lễ phép :

— Dạ, chào bác, bác còn nhớ ra chăng không ?

Ông Hòa có vẻ suy nghĩ :

— Hơi nhớ nhớ... nhưng không rõ lắm ! Dạ, chàu là Thành đây.

— A... Cậu Thành. Cậu đi đâu đây ?

— Dạ chàu đến để thưa cùng bác một việc !

Ông Hòa có vẻ không được vui lắm. Nhưng cũng không « bách dịch » như trước kia, ông vẫn vui vẻ đáu là gượng gạo :

— Cậu ngồi chơi !

— Dạ, cảm ơn bác !

Thành ngồi nhìn chiếc ghế tuông đối diện với ông Hòa, dáng cố sức tìm cách mở đầu câu chuyện cho ổn thỏa. Ông Hòa lên tiếng :

— Cậu uống chi ? để đi làm rồi hay còn đi học?

Thành gọi thức uống đã xong :

— Dạ, chàu đã đi làm rồi !

— Vậy hả ?

Thành tiếp luôn :

— Thưa, chắc bác không còn buồn chàu về chuyện Thuần nữa ?

Ông Hòa có vẻ bồn nhồn hơn. Chừng tỏ sau một lần thất cơ, người ta đã hòa lại, không còn xem cuộc đời như trong nắng tay của mình nữa.

— Thật ra lúc đó bác cũng đau có buồn phiền chi cả, bác chỉ có ý ngăn ngừa hai đứa dòng dõi quá giới hạn thôi cậu nghĩ phải không cậu trong lứa học trò, mà yêu đương quá sớm rồi làm được việc gì ?

Thành lễ phép đáp :

— Thưa đúng, về nhà chàu nghĩ lại thấy lỗi bác khuyên quá sác đáng, nên chàu đã quyết định đi làm, để một ngày kia...

Ông Hòa nhìn Thành với ánh mắt đó xét :

— Nghĩa là cậu vẫn như định cưới con Thuần Thành « thôi ?

— Thưa đúng chu vậy, nhưng chàu chưa đám tiến tới chỉ vì xét thấy mình còn... chưa đủ khả năng !

Ông Hòa đỡ dài :

— Ô... ra chỉ đâu, nếu chàu chỉ thế làm ăn và thật tình thương con Thuần thì bác sẵn sàng.

Thành mừng đến muốn rung người lên được. Từ tiếng «cưới» ông Hòa đã ý nhìn đến sang trọng «thiên» không chính ngay ngang chàng là làng ông đã có cảm tình nhiều với chàng, như vậy rất dễ cho chuyện cầu chàng với Thuần và chuyện chàng sắp tiết lộ với ông đây Thành lấp bấp :

— Dạ chàu xin cảm ơn bác...

Ông Hòa cười vui vẻ :

— A... mà chàng làm việc gì ở đâu...

Thành e ngại thưa thật nhỏ :

— Thưa, chàu... là phụ tá của ông Phát.

Ông Hòa nhìn Thành, vẻ mặt không được vui, thấp giọng :

— Tốt... ra chàu bắc không còn buồn chàu về chuyện Thuần nữa ?

Ông Hòa có vẻ bồn nhồn hơn. Chừng tỏ sau một lần thất cơ, người ta đã hòa lại, không còn xem cuộc đời như trong nắng tay của mình nữa.

— Thật ra lúc đó bác cũng đau có buồn phiền chi cả, bác chỉ có ý ngăn ngừa hai đứa dòng dõi quá giới hạn thôi cậu nghĩ phải không cậu trong lứa học trò, mà yêu đương quá sớm rồi làm được việc gì ?

Thành lễ phép đáp :

— Thưa đúng, về nhà chàu nghĩ lại thấy lỗi bác khuyên quá sác đáng, nên chàu đã quyết định đi làm, để một ngày kia...

Ông Hòa nhìn Thành với ánh mắt đó xét :

— Nghĩa là cậu vẫn như định cưới con Thuần Thành « thôi ?

— Thưa đúng chu vậy, nhưng chàu chưa đám tiến tới chỉ vì xét thấy mình còn... chưa đủ khả năng !

Ông Hòa đỡ dài :

— Ô... ra chỉ đâu, nếu chàu chỉ thế làm ăn và thật tình thương con Thuần thì bác sẵn sàng.

Thành mừng đến muốn rung người lên được. Từ tiếng «cưới» ông Hòa đã ý nhìn đến sang trọng «thiên» không chính ngay ngang chàng là làng ông đã có cảm tình nhiều với chàng, như vậy rất dễ cho chuyện cầu chàng với Thuần và chuyện chàng sắp tiết lộ với ông đây Thành lấp bấp :

— Dạ chàu xin cảm ơn bác...

Ông Hòa cười vui vẻ :

— A... mà chàng làm việc gì ở đâu...

Thành e ngại thưa thật nhỏ :

— Thưa, chàu... là phụ tá của ông Phát.

Ông Hòa nhìn Thành, vẻ mặt không được vui, thấp giọng :

— Tốt... ra chàu bắc không còn buồn chàu về chuyện Thuần nữa ?

Thành chỉ đáp được nửa tiếng :

— Dạ !...

Ông Hòa lần hỏi :

Phải rồi, hôm qua bác có nghe ông Phát hết lời khen tặng người phụ tá của ông ta tế ra người đó là chàu, đáng khen lắm. Tuổi chàu nghĩ thì thế nào Bác có thể hợp tác được không ?

Thành hết sức khinh nhưng vẫn gin giữ lời nói :

— Thưa nhờ ông Phát thương, giúp đỡ chàu, chỗ thật ra chàu đã làm được chi nên việc đâu. Vẽ chuyện của bác, chàu đến đây là theo lịnh của ông Phát, nói chuyện với bác, thế chàu nào dám có ý kiến gì ?

Ông Hòa nhìn Thành mìm cười sung sướng, nước đã cay cay ở khóe :

— Khéo lắm, mới có mấy tháng mà thay đổi lắm, ăn nói khôn ngoan lắm. Ông Phát là người có mắt tin đó! bọn bác đã thấy được tài năng của chàu. Cho đến ông Phát có từ chối rụ hợp tác của bác, bác cũng mừng là có một người chàu, Như Thành.

Thành mừng khấp khởi :

— Thưa bác chẳng những không từ chối, mà ông Phát tất sẵn sàng hợp tác với bác, nên sai chàu đến đây.

Rồi hai người chụm nhau lại thầm bàn tán vào những chi tiết hòa hợp. Câng nói chuyện, ông Hòa càng nhận Thành quả là một người thông minh, có nhiều sáng kiến... một người sau nầy có thể làm được chuyện lớn tùy theo con đường đi của chàng.

Một giờ sau hai người đứt tay nhau bước ra khỏi tiệm rất tương đắc. Thành mừng thầm trong bụng là mình đã tránh được sự ra chạm tự ái của ông Hòa, vì câu chuyện cô. Vân cũng nhơn đây. Thành thấy ông Hòa cũng không đến nỗi là một người khắc khe cho lắm, mà ngược lại ông tỏ ra rất cởi mở thông cảm với tuổi trẻ.

Thấy Thành có vẻ ngập ngừng như muốn nói một điều, ông Hoà dừng lại và quay sang hỏi :

— Đường như chàu còn điều gì muốn nói nữa? — Chàu... muốn thưa cùng bác một chút chuyện. nhưng...

Ngỏ là Thành muốn nói đến chuyện Thuần, ông Hòa vẽ mặt Thành cười lớn :

— Cứ nói đi, bác chàu mình mà có gì đâu chàu ngại.

Thành lấp ấng thưa :

— Dạ, trước đây chàu thấy bác có vẻ hơi khó tánh. nhưng nay thì bác đã, chàu muốn biết vì sao, vậy thôi

Ông Hòa cười hề hề :

— Chỉ không phải chàu muốn nói bác bách dịch hà ?

— Dạ, chàu đâu dám vô phép.

(CÒN TIẾP)

HÀNH TINH BÍ HIỂM

● Truyện phiêu lưu, khoa học đã trường của Hoàng-Nhung và Thu-Phong

115 — Gã thủ dân cho Hùng Tâm biết, cách nay mấy hôm có người da trắng lạ xuất hiện nơi bờ bắc xanh của anh ta. Người lạ ấy đã ha sát Viên tù Trưởng bộ lạc mà anh ta rất yêu qui, gây khủng khiếp kinh hoàng nơi bộ lạc nên anh ta phát trốn đi. Nghe anh ta kể, Hùng Tâm nghĩ ngay tới bọn lắt phá thuyền Bạch Yến II...

116 — Trong khi ấy đoàn thám hiểm vẫn tiếp tục đi tìm Hùng Tâm trong rừng rậm. Đã tối, viên thị trưởng đề nghị nên cắm trại ở lại có trên một ngọn đồi để nghỉ đêm, vì nếu cứng đến một mối lầm rất ba chiếc lều được căng ra nằm sát dưới ánh trăng.

117 — Đêm hôm đó bác rắc vì là lẳng cho số phận Hùng Tâm đang lạc trong rừng không biết sống chết ra sao. Ngài Lan không thể nào ngủ được, tuy cơ thể mệt vì trèo đồi băng rừng. Nàng chết dậy, thấp thỏm bước ra khỏi chất, ngắm nhìn ánh trăng vằng vặc sáng tỏ... Ngay khi đó, trên cành cây gần đường...

118 — Một gã thổ dân của bộ lạc xanh phóng mình xuống cạnh nàng, bắt nàng mang đi. Anh ta [illegible] hàng như [illegible] con bắp bê, rồi phóng lên cành đây rồi, dùng dây leo chuyền đi vùng vụt dưới ánh trăng, phút chốc đã bỏ xa các mai lều mà không gì hay biết.

119 — Trở lại nơi phi thuyền Bạch Yến II, trong khi Ngân Lan bị một gã thổ dân bắt đi. Thì nơi đó Hùng Tâm theo chân người bạn mất đi để bộ lạc của anh ta. Cô theo lối anh bà Hùng Tâm tìm chắc đó là Đã học trung Đăng, gã bắc học theo lối gian và đã bị tên ác ở địa cầu kẻ ám khiêm diện, dang sướng [illegible] đường...

(CÒN NỮA)

bình minh

CƠ QUAN CẦU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

Ngày 1-10-1966 — Trang 4

◆ Nguyên tác của KIM DUN

◆ HÀN GIANG NHÂN dịch thuật

Vì báo Hương cảng chưa sang kịp, HIỆP KHÁCH HÀNH hôm nay không có, và xin bạn đọc đón xem số mai luôn luôn đăng sớm.

TIẾP THEO **A** TRANG 1

một ngọn cao không trên 300 thước những cây đa lớn cùng nhiều bàng hàm. Tại nơi đây trong kỳ đệ Nhị Thế Chiến vừa qua, binh ở Nhật cũng đã dùng làm cứ điểm quan trọng. Ngày nay quân chính quí Bắc Việt trong những lúc gần đây đã thiếu cứ nơi này làm căn cứ phòng thủ khá kiên cố và vững không phát xét ngay hiểm đối với những phi cơ bay qua.

Cuộc giao tranh nói trên xảy ra trong khuôn khổ cuộc hành quân Prairie, kéo dài từ hơn tháng qua trong những khu vực gần vùng phi quân sự. Tính đến nay đã có 871 binh sĩ chính quí Bắc Việt bị hạ, và ba trên bị bắt sống. Thêm vào đó binh sĩ Hoa kỳ còn tịch thu 90 vũ khí cá nhân và bốn súng cộng đồng.

Ngoài ra trong ngày hôm qua cũng trong khuôn khổ cuộc hành quân Prairie một bộ chỉ huy tiểu đoàn Thủy quân Lục chiến Hoa Kỳ đã bị địch phản kích 11 quả súng cối. Cuộc phản kích chỉ xảy thiệt hại nhẹ cho bộ chỉ huy này.

TIẾP THEO **N** TRANG 1

Chợ Lách (tỉnh Vĩnh Long) hiện chiu cảnh ngập nước. Ngày 27-9 vừa qua, Giám Đốc cơ Quan Phát Triển Quốc Tế Hoa Kỳ (USAID), ông Donald G. Mac Donald và ông Eric M. Hughes, Phối Trí Viên về vấn đề tị nạn của Cơ quan USAID, đã đi thăm viếng các tỉnh bị lụt tên phá.

Tỉnh trưng bảo động đã được ban bố tại ba tỉnh duyên hải Vĩnh binh Kiến Hòa và Gò Công, tuy rằng 3 tỉnh nầy chưa bị tận lụt Hậu Giang đe dọa. Các khu vực trung 3 tỉnh nầy năm ngày giông ba lưu mà trận lụt hiện lan tràn tại năm tỉnh ở Hậu Giang.

Mực nước tại Tiền Giang trong vòng hai hay ba tuần tới sẽ đang cao với một số lượng không thể kiểm soát được. Theo sự ước lượng mới nhất thì hàng ngày mực nước Tiền Giang lên tới từ hai phần trăm đến 5 phần.

Mực nước đang cao thêm nhanh tại tỉnh Châu Đốc, Kiến Phong, Kiến Tường và An Giang sẽ chịu cảnh nan lụt thảm khốc như bồi 1961. Người ta đã tiên đoán rằng nếu trận lụt như vậy xảy ra trong vùng thì tổi thiểu 5 người được tản cư sẽ lên tới 150. 000

TIẾP THEO **H** TRANG 1

lượng Đặc Biệt Kiến Hòa tịch thu được 3 quả mìn bằng đạn đại bác 155 ly biến chế) trên quốc lộ số 6 giữa trục giao thông Tiền Lý Bến tre—Bến Rạch Miễu, do bọn Đặc Công V.C. gài đã mưu phá trục giao thông Tiền Lý—Bến Tre. Số của tiêu diệt trên 1 đội Đặc công V.C. bắn chết và bị thương 7 tên (HC).

Phát giác 3 quả lựu đạn khói tại đường Phan đình Phùng

SAIGON, — Lúc 8g ngày 28-9, nhân viên Cảnh sát tuần tiễu trên đường Phan đình Phùng bắt gặp 3 quả lựu đạn khói nằm trước số 241. Chuyên viên Cảnh sát được gọi đến mới tịch thu 3 quả lựu đạn đưa về bót.

TIẾP THEO **D** TRANG 1

khả mà con người không hiểu lý do và không một chánh nghĩa hoặc quyền lợi nào có thể chung minh những sự đau khổ đó».

Tác giả nhấn mạnh rằng cần phải thương thuyết để vãn hồi hòa bình ở Việt Nam.

Tác giả viết tiếp: «Tiếng nói của Đức giáo Hoàng là tiếng nói của nhân loại.... Tài nhiên không phải vì phản Đức Giáo Hoàng đề nghị những con đường cụ thể về một sự hòa định, hoặc đề nghị một sự thảo hiệp về chánh trị. Đó là nhiệm vụ của các nhà chánh trị. Nhưng giáo hội có nhiệm vụ nhắc lại giá trị trường cửu của con người...»

Phe Cộng Sản chỉ thay đổi hành vân

HOA THỊNH ĐỐN (UPI).— Hôm thứ Tư, các nhà hữu trách ở Hoa thịnh Đốn cho rằng các điều kiện mới do Việt Cộng vừa đưa ra để giải quyết vấn đề Việt Nam có vẻ chỉ lập lại các điều kiện cũ những trình bày một cách khác để cho ra vẻ ít cứng rắn hơn mà thôi.

Các giới chính trước vẫn không thấy có dấu hiệu nào trong những lời tuyên bố của Nguyễn hữu Thọ, lãnh đạo phái thành Hà Nội loan truyền, chứng tỏ phe Cộng sản muốn ngồi vào bàn hội nghị.

Chính phủ chưa bình luận gì chính thức, nhưng các nhà hữu trách tiếp tục trong vòng thêm một tháng Cộng sản chỉ thay đổi lối hành văn về các điều kiện của họ để đòi cho được quốc tế nhận rằng Hànội và VC đã thay đổi lập trường cách hợp lý hơn trong khi thật ra thì không có sự thay đổi nào đáng kể.

Việt Cộng lên tiếng

ĐÔNG KINH (UPI).— Tân quan. Mặt trận giải phóng miền Nam (Việt Cộng) tiếp tục rằng chỉ có một đường lối độc nhất chấm dứt chiến tranh Việt Nam là Mỹ phải triệt thoái khỏi Nam Việt Nam.

Trong một câu trả lời trực tiếp đối với các đề nghị hòa bình của Mỹ đã đưa ra Hà nội cũng bố đem 28 tháng 9, cơ quan tin tức của Việt cộng cho biết Hoa kỳ sẽ phải triệt tuyệt bộ đội và triệt hạ các căn cứ, vấn đề Việt Nam sẽ phải được giải quyết mà không có sự can thiệp từ bên ngoài và Việt Cộng phải có tiếng nói quyết định trong bất cứ giải pháp chánh trị nào liên quan tới Nam Việt Nam.

Việt Cộng đã gọi các đề nghị hòa bình của Mỹ tại L.H.Q. là thất bại.

Bác Việt tăng cường tiếp thống phòng không

NÔU ƯỚC.— (AP).— Báo «New York Times», hôm thứ Tư loan báo Bắc Việt nói viện trợ của Nga, đang phát triển mạnh hệ thống phòng không kinh khủng.

Ký giả Neil Sheehan loan báo từ Hoa thịnh Đốn rằng các chuyên viên quân sự Mỹ cho biết hệ thống phòng không hiện được tăng cường hơn bao giờ hết.

Báo nầy cho biết từ mùa thu năm qua các cơ sở phòng không thêm thường đã tăng lên từ 1500 đến 5000 ổ và theo sự ước lượng không chính thực con số nầy hiện nay là 7600.

«Cây mùa thu» tại cô nhi viện GÒ VẤP

GIAĐỊNH.— Hồi 16 giờ 45 ngày 28-9-66, Cô Nhi viện Gò vấp đã tổ chức «Cây mùa Thu» cho các em có nhà trong hàng rui ve.

Trước khi phát quà bà Dược sư Nguyễn thị Hai, Hội Trưởng Bạn Cô Nhi và Giáo đốc nhà thuốc Trung Hải, hướng dẫn Bà Trưng trưng Thiệu và quan khách viếng các em so sinh, trao tặng kẹo và đồ chơi.

Trong dịp nầy Bà Dược Sư Nguyễn Thị Hai, cô đọc bài diễn văn đại ý : «Quý vị hãy quay đầu nét mặt tươi sáng, vui vẻ hồn nhiên của 800 trẻ em Cô Nhi, có thể nói là qui vị đã mang «chức đầu thần» đề biến đổi đời sống buồn tẻ đơn của các em trở thành một quang cảnh đầy vui tươi và nhiều triển vọng».

Người ta, chẳng tôi nhận thấy sự hiện diện của quí bà Trung Tướng Nguyễn Hữu Có, Thiếu Tướng Lính Quang Viên, Bùi Hữu Nhơn, Nguyễn Văn Quan, bà Cabot-Lodge Đại Sứ Hoa Kỳ, bà Derkson, Hoa Lan, Phan Huy Đức, Nguyễn Văn Thọ, Lê Văn Khôn và một số đông quan khách ở Thủ Đô. (V.D)

TIẾP THEO **B** TRANG 1

đã tuyên bố hôm thứ Tư rằng các quốc gia đặc biệt là Tân Đông Nam Á nên cưu xét các đề nghị 3 điểm mà ông đã nêu ra ở Liên Hiệp Quốc hồi tuần trước.

Trong khi đó, trong một bài diễn văn tại Liên Hiệp Quốc, người trưởng Phái Cuộc De Murville tỏ vẻ không cần biết đến cuộc đối thoại hòa bình của Mỹ, song ông kêu gọi Mỹ nên ra khỏi Việt Nam

Đại sứ Goldberg cũng đã đề cập tới một cuộc phỏng vấn của Nguyễn hữu Thọ, Chủ tịch «Mặt trận giải phóng miền Nam». Trong cuộc phỏng vấn nầy, Nguyễn Hữu Thọ đường như đã bỏ qua sách đòi Mỹ triệt thoái bộ đội trước hay cần có vào một giải pháp của lập trường chính trị Cộng sản.

Ý KIẾN CHÚNG TÔI

(TIẾP THEO TRANG 1)

Lợi dụng việc các đồn biểu (sẽ là cử trí bầu Chủ tịch) «chưa quen» thấy những-trò đần chủ như vậy, những phe sắp đưa người ra tranh ghế Chủ tịch Quốc Hội Lập Hiến sắp tới cũng tung nhiều tin thất thiệt về các địch thủ của họ. Phe đang ngại nhất đối với những phe khác trong Quốc hội Hiện đang ngồi nhích Sữu — Vân. Họ tung tin lên rằng hai ông Sữu — Vân đang bực bức nhau về chức ghế Chủ tịch.

Thật sự thì nhóm «Bản đồ V.N.» nghe đâu mấy hôm nay có hợp nhau để chọn người ra ứng cử Chủ tịch Quốc hội. Trong khi chọn lựa, người ta mổ xẻ những ưu,-khuyết điểm của từng ứng cử viên, nghĩa là ưu khuyết điểm của ông Vân, ông Sữu đề chọn một. Đưa ưu điểm không phải là khen, mà chỉ khuyết điểm không có nghĩa rằng chê. Sự chọn lựa bằng lối ấy rất đáng khen, những người «bị» chọn lựa không ai phiền giận khi bị vạch khuyết điểm, mà cũng chẳng hành diện khi được nghe ưu điểm của mình. Người ta xem xét từng cái cựa, từng cái vây, từng tánh tình của a con gà nhà trước khi chọn một con đại diện cho chuồng nhà, đừng ra so vừa với gà các chuồng khác, thế thôi. Nhưng những chuồng khác chỉ có một con duy nhứt, thành thử không có vấn đề chọn lựa, khỏi phải nói tới ưu hay khuyết điểm của gà mình!

Như vậy, việc chọn lựa ứng cử viên của nhóm «Bản đồ V.N.» là một hành động đán chủ thông thường, không phải là chuyện hai ông Sữu — Vân hục hặc nhau, viện danh «Sữu—Vân bị» để» như người ta đồn đãi mấy hôm nay.

Các nhóm chánh trị xem nhóm Sữu — Vân là đối tượng tranh cử, chớ nên khai thác sự chọn lựa thông thường đó, để hắc cho nhân dân thấy rằng hộ chưa hiểu hoạt động của chủ là thế nào!

TIẾP THEO **S** TRANG 1

Ông nhau, đặt nên mông vinh của các ngài nhà G.H.P.G.V.N.T.N.

Nên xét rằng : Nhà GHPGVN TN cao cả và độc nhứt ấy, tại Đại Hội Nghị Phật giáo Sangha Thế giới ở Colombo (Tích Lan), đã tiên viên giới đầu tiên và cũng tốt đẹp và kiểu mẫu cho I Giáo Hội Phật giáo Sangha thế giới có chi ngành ở VNCH, đang lý phái đại cải, do Thượng Tọa Viện trưởng V.H.Đ là Phó Hội trưởng phụ trách.

Đúng trước tình hình hiện tại của Giáo hội PG.VN.TN. ta đang trải qua I cơn rất nguy hai cho Phật Giáo VN và cả Phật Giáo trên thế giới nhất là trong hiện tình nước của đang trải qua cơn không hoàng lớn lao vô một «Đạo», không hoàng trong vòng lửa đạn của mấm xâm lăng, cũng không hoàng trong tại nạn do đạo có vô thần, với bộ đề tàm hoàn tàn ác tư, triệt để vì Quốc gia, Dân — và Đạo pháp.

Chúng ta đồng quyết nghị,

1/— Nên cầu thỉnh Tăng Thống và Viện trưởng V.H.Đ. ra thông cáo chỉ thị cho toàn thể Tăng đồ và Tín đồ Phật tử :

2/— Nên trở về đời sống Đạo-Giáo không nên tiếp tục cuộc tranh đấu.

3/— Nên cấp tốc chấm dứt ngay Phật Giáo.

4/— Nên xét ngay VNQT lên việc như cũ.

5) Chưa nên có Đại hội của Giáo hội bất thường trong lúc nầy. Nên chờ đến đúng kỳ đại hội thường lệ sẽ triệu tập đại hội của GH. PG. VN. TN.

Kính xin Hòa thượng Tăng Thống và Thượng tọa Viện trưởng nhận nơi đây tất lòng thành kính và thật tâm phật sự của chúng tôi vị đạo pháp.

T.T Tâm Châu gởi 4 bức thư

Ngoài ra, được biết Viện Trưởng VHĐ, T.T. Tâm Châu vừa gởi thêm 4 bức thư cho T.T. Kỳ và Chuẩn Tướng Loan yêu cầu gỡ tên cho những người «tranh đấu» đã bắt tránh và ăn xá theo nguyên đã bị bắt.

T.T Tâm Châu cũng yêu cầu T.T. Kỳ trả lương cho các anh em quân nhân bị giam giữ trong vụ «tranh đấu » vừa qua...

Trong bức thư trên, người ta thấy T.T. Tâm Châu xin ân xá cho Đại Tá Đàn quang Vinh Trung Tá phạm Văn Cầu các Thiếu Tá Nghĩa, Trai, Tôn thất Tương, Kiều các Đại úy Tôn Quế, Nghĩa, Cẩm, Mân, (nguyên thị trưởng Đà Nẵng) v.v.,

SAIGON.— Người tin An ninh Đô thành cho biết một số trí thức tranh đấu của Phật giáo tại Miền Trung vào khoảng tháng năm tháng sáu trước đây đã được Chánh quyền cho hưởng quyền tại ngoại hầu tra. Đó là các Ông : Bùi Tường Huân, Giáo sư Viện Đại học Huế ; Đại úy Lê Khắc Quyến cựu Chủ tịch Hội Phụng Đản miền cựu quốc, Giáo sư Lê Tuyên và Giáo sư Tôn thất Thiện.

Người tin An ninh cho biết thêm rằng các nhân vật kể trên nếu muốn vẫn phải tới trình diện Cục An ninh để tiếp tục cuộc điều tra.

CHUYỆN MỖI NGÀY

(TIẾP THEO TRANG 1)

Trả lời xong, thầy đàn em lặng thinh, nghĩ Thập khoái tỉ năng gong kiếc trắng lên, cười xòa...

Nghe sao viết vậy. Nhưng nhơn cái câu chuyện nấp, L.L. xin nhắc nhở các ông dân biểu, mỗi khi thấy Thập lên diễn đàn xài thờ luật lệ... cách mạng đó, thì rán mà nể tránh. Rủi ro ông ta nổi sùng « đỉ » vào mặt, như kiểu « đề nhẹ » ông giám khảo kia, ít sanh... đại sự.

Già trẻ và sồn sồn

Hàng cô [illegible] mà vẫn đề « già trẻ » lại đặt ra sồi nổi bên lề Quốc Hội [illegible] bằng lúc nầy.

Kể cuối gia... hết gần. Người cho trẻ... bốc đồng.

Cái nào có lý. Kẻ ra thì cái nào cũng có lý cả. Trẻ thì bồng bồng tiết vị đám ăn nói ku xi, phang nặng bừa cái. Trẻ mà không con... bình thì kẻ như nuôi [illegible] cũng cuồng, hết lực rồi cũng [illegible] về bỏ thành ông... cụ non.

Con gia thì cũng [illegible] nhiều vì quách mà bảo là phải [illegible] và không hàng. Nhưng đừng quên rằng, hồng có già thì lấy [illegible] trẻ. Cang già cang dẻo cang dai, nhứt là cang có kinh [illegible] đôi đao.

Quốc Hội Lập Hiến rất cần những môn kinh nghiệm... sống [illegible] nó, « rằng bạn xa nguu, kẻ mạnh ai nấy hăng tiết vị.

Cái nay là phải nắm vững nguyên tắc : « già không bỏ mà [illegible] hồng chẻ ». Ai có đủ tài đức, khả năng thì cứ xài.

Đừng có lạng quang chơi cái môn « già trẻ » ra vẻ cùng chưa chi Quốc Hội đã chia rẽ rồi, trong lúc mấy ông anh ba chỉ dân biểu có nhiệm vụ thống liêng xây dựng tình đoàn kết quốc gia.

Nói thật tình, cái lứa sồn sồn là hay hơn hết. Thế hồi mấy ông mấy bà ở lứa tuổi... sồn sồn coi có phải là những kẻ sướng nhứt đời của « cái hành tinh lộn xộn » này không ? (Nói theo điệu của lão tướng Yankee Johnson).

Gia thì cũng còn mấy lăm bơi. Còn trẻ thì « sức mẩy » mà... « tranh đấu » trường kỳ, vì thanh niên là... lứa rơm ấy mà !

Vì vậy, sồn sồn là số đách. Sớc dai, kinh nghiệm thêm, xử thế điệu nghề. Các ông già và các cậu trẻ gầm lại xem có đúng không ?

MYKIM MUA BÁN, VAY MƯỢN, CẦM THẾ, XÂY CẤT, CHO MƯỢN, BÁN GÓP. *Sanh lợi bảo đảm (grosse au porteur)*

Xin do MỸ KIM, *8 Nguyễn Công Trứ Saigon — Đ.T : 23.989*

IN TẠI NHÀ IN RIÊNG BÁO BÌNH MINH

173, Phạm ngũ Lão, Saigon

N.Đ. 6BTT-BC, 12-11-63

QUẢN LÝ :

Nguyễn phước Thanh

LỜI BÀN DUA NGỰA

Kỳ đua Thứ Bảy 1-10-66

ĐỘ NHỨT

Ngựa D3—Đua 1,200th

Luna Rosa nhứt—Caprice nhì—Bão Hương ngược

ĐỘ NHÌ

Ngựa C4—Đua 1,400th

Phương Khanh nhứt—Tiếu Hà Điệp nhì—Hoàng Long ngược.

ĐỘ BA

Ngựa D4—Đua 1,400th

Hồng Phi Xuân nhứt—ThanhMinh nhì—Mỹ Châu ngược.

ĐỘ TƯ

Ngựa A4—Đua 1,600th

TaNa nhứt—Anh Phong Nhì—Hồng Nhung ngược.

ĐỘ NĂM

Ngựa B3— Đua 1,500th.

Nữ Thanh Vân nhứt—Bảo Nghĩa nhì Phú An ngược.

ĐỘ SÁU

Ngựa C4—Đua 1,400th.

Việt Quế nhứt—Anh Kim nhì—Phi Son Hà ngược

ĐỘ BẢY

Ngựa D3—Đua 1,200th.

Toàn Tiến nhứt—Hiệp Sĩ nhì—Trung Vân ngược

TIẾP THEO **X** TRANG 1

đem xe về làm hóa đơn giả đưa đến các vùng khác bán được gần cao. Bọn lưu manh làm ăn kiểu nầy đã nhiều lần, Cảnh sát Saigon, Gia Định đã có nhiều người bị bọn nầy lừa gạt.

Chính quyền đã đề tâm theo dõi ngày 28-9, có người tố cáo bị bắt giữ xe thì tiếu của đương sự chiếc xe gắn máy, nhà chức trách mở cuộc điều tra, bắt được 4 người giữ xe là : Lê văn Tam 27 tuổi, Lê văn Tuấn 19 tuổi, Nguyễn văn Hòa 16 tuổi và Trần văn Thọ 17 tuổi. Nội vụ còn trong vòng điều tra của ám chức trách.

Ủy nhiệm tài xế đã cướp vật dụng của Mỹ

GIA ĐỊNH.— Hồi 10 giờ trưa 28-9, có chiếc xe vận tải chở vật dụng của Mỹ đi qua vùng Tân Bình bỗng có 1 tốp thanh niên lối 7 tên có vũ khí bén nhọn, chặn xe lại định cướp 1 số vật dụng trên xe. Ông Triệu Sương đi trên xe, liền chạy thoát la cầu cứu. Cảnh sát đến nơi bao vây. 1 số bỏ chạy kịp, cho 2 tên bị bắt. Khai là Trần văn Thượng 23 tuổi và Phạm văn Việt 32 tuổi. Cả 2 bị bắt để điều tra.

Cướp trước bệnh viện Đồn Đất

ĐÔ THÀNH.— Trưa ngày 28-9, sau Mãi chiến Hà, 18 tuổi ở ở đường Ng-tri-Phương Cholon tới bệnh viện Đồn Đất thăm bà con, khi ra về vừa tới trước cửa bệnh viện, thình lình bị 2 tên cướp đã nâng súng bắn, đoạt xe chiếc xe gắn máy, đồng hồ và cái bóp rồi nhảy lên xe thu thoát. Anh Hà đành tới bót trình nhà chức trách.

BÁC SĨ THƯỜNG TRỰC

(Trừ thứ sáu 30-9-1966 từ 13 giờ đến 14 giờ 30.)

(Tối thứ bảy 1-10-1966 từ 19 giờ đến 6 giờ sáng Chúa nhựt

B.S Lê-văn-Hai 18, Nguyễn-Trãi CHOLON

B.S. Trương chí Lương 160, Không Tử CHOLON

B.S. Nghiêm thị Thuần 480, Võ Di Ngụy, Phú Nhuận SAIGON

ÁN MẠNG BÍ MẬT TẠI BAR WHITE HORSE

MỘT ANH BỒI BÀN BỊ CẮT CỔ CHẾT

SAIGON.— Một vụ án mạng giết người tàn nhẫn đã xảy ra trong ngày 28.9.66 tại Bar White Horse số 7 đường Hiền Vương Saigon. Nạn nhân tên Bùi Minh Hoạ tự Hai 17 tuổi làm chiêu đãi viên của quán nơi trên đã bị kẻ sát nhân cắt cổ chết thì thêm giữa ban ngày trong lúc Bar nầy đông đúc.

Nguyên vào lúc 19 giờ 30 tối 28.9, thì Bà Lên (chủ Bar) từ nhà riêng đến Bar White Horse mở cửa vào tìm 2 chú bồi bàn nhưng cả 2 đều vắng mặt. Do đó Bà Lên rất tức giận, nhưng vì chiêu đãi viên liền đi kiếm thì bắt, gặp tại trên lầu của phố, một thấy người máu nơi tình lăng được đưa lên trên bằng một tấm nệm. Nhà chức trách liền được bào động đến nơi mở cuộc điều tra, trợ ra kẻ sát nhân là 1 trong số 2 anh bồi tên Huy nói trên cho anh kia tên Nguyễn văn Bé 18 tuổi lúc đó vắng mặt. Cả hai anh nầy có phận sự giữ Bar.

Cần cứ vào những vết máu đỏ lại người ta đoán chắc nạn nhân đã bị hạ sát ở dưới nhà vì sau đó được kẻ sát nhân lôi lên trên lầu.

Sau khi vụ án mạng bị phát giác, Bà lại vắng mặt cho [illegible] người ta có thể nghi ngờ kẻ sát nhân là bạn đồng nghiệp của nạn nhân cho không ai khác.

Theo lời bàn tán của một số người ngày gần đã thì có lẽ vụ giết người nầy đã xảy ra sau một cuộc cãi vã vì phen trong giữa 2 anh Huy và Bé, Vì nghe đâu trước đó cả 2 anh nầy đã cùng yêu một cô gái.

Hiện nhà chức trách đã tạm giữ

TIẾP THEO **O** TRANG 1

thấy 1 bài nhỏ độ 4 tháng đã chết và bị bỏ trôi sông. Nhà chức trách đang mở cuộc điều tra.

Chiều ngày 28-9, 1 em bé trai độ 3 tuổi không rõ con của ai đã tự xuống sông của Rạch Ông uống nước chìm. Đồng bào trong thấy nhảy xuống vớt lên đưa về nhà thương nằm đó chết. Thi thể em bé xấu số được gởi vào nhà xác.

Lúc 6 giờ chiều 28.9, Nguyễn Thị Thu 3 tuổi, con anh Nguyễn Văn Chánh nhà ở đường Dương Bá Trạc đang chơi ở trước nhà, trượt chân té xuống rạch không ai hay, mãi sau cha em nầy tìm kiếm khắp nơi không thấy, xuống rạch mò bắt vớt được lên thì em bé đã chết. Thi hài em Thu được chở vào nhà xác nhân nghiệm.

Hồi 4 giờ chiều 28-9, em Phan văn Hải, 2 tuổi, con ông Phan văn Công ở số 31/06 đường Bạch Đằng Gia Định, bỗ ra ngồi mé tường vòng chiếc đuôi. Thi thể em Hải được đưa về nhà xác.

Hồi 6 giờ chiều 28-9, em Huỳnh Tiến 6 tuổi nhà ở đường Trần kế Xương Gia Định, đang chơi giữa trước nhà bỗng có 1 viên đạn từ đâu bay lạc trúng em bị thương. Em Tiến được chở vào bệnh viện bị [illegible].

TIẾP THEO **Y** TRANG 1

nên Độc Lập và Tự Do, mặc dù có sự ác đoạ và không bỏ của Cộng sản. Điều nầy là một chiến thắng vô tiền khoáng hậu của quốc gia, là sự cho các chiến thắng quân sự ngoài chiến trường sẽ đưa toàn dân Việt Nam đến thắng lợi cuối cùng, thịnh vượng và hạnh phúc.

TIẾP THEO **H** TRANG 1

Ai đói làm việc nước việc dân chi cho đáng lối chủ trương cả rồi, mà lo [illegible] sự ».

Trong khi đăng lê mới gặp chau trên một quảng đường phục vụ công một lý tưởng, bạn đoàn kết trên anh dưới em đã cùng chung lo thôi đấy cho các ngồng máy chạy đều chạy nhanh cho chóng đến kết quả : Ba Mươi Hai Vì Sao Nhà Nước của dân khỏi cảnh lầm than.

Rồi cũng do cái mạn bà cảnh đã đưa đến tình trạng «đàn anh» đụng tình thân của «đàn anh» hành động nông nổi gây nên tội lỗi.

Lúc bấy giờ, khi thượng cấp phát giác ra thì bạn đã tình đã bị ở vào cái thế kẹt. Bị kẹt vì đang ta đã để cờ «đàn em » nên phải bào chữa cho chỗ đã giúc cái ghế. Đã có bài bao nhiêu trường hợp như trên xảy ra, dưới chế độ cũ, mà chưa ai chịu tiếc.

Bài các lẽ kể trên, chúng tôi xin ghi lại dưới đây ý kiến của « đồng bào nông thôn đã nói với chúng tôi : Nếu chánh phủ muốn tránh cho dân phiền não tai vạ, tránh sự ý quyền, lạm quyền và sự gưỡng máy đụng bị xảy ra thì mỗi lần có dịp Trường hợp Quận Trưởng đi, Chánh Phủ nên cùng Trưởng cấu hạ, Vì có sự vậy, đương sự mới có mà lập công ích, tên vì không đám đụng đến bạn tay sai sách nhiễu lương dân.

Trước tình trạng nhiều thời nhiều ngày nay chúng tôi thấy ý kiến tiên đây rất cần được sự lưu ý của nhà cầm quyền vì nếu ta không được mặt nguyện tác chánh lắng như vậy (lẽ dĩ nhiên trở trường hợp được thăng cấp và thăng chức) có thể đưa đến nhiều sự nghi nông nổi và tên mười của các đồng Tỉnh, đến Quận : « lên được thì cố đẩy cho đã đã cái gì, biết ở được bao lâu».

(Chấm)

LỄ CẦU KINH của Chúa Tuyên-Lâm

Gần đây vợ tôi nói nạn xe hơi liên tiếp xảy ra trong trường hợp trong tư như trên ở Saigon—Biênhòa, chiều 13-9-1966 3'xe đụng nhau tâm thiệt mạng rất oan uổng 4 ông Kỹ sư Điện lực VN, gây thương tích cho nhiều người khác, không kể vật chất hư hao hàng mấy triệu bạc.

Trước cảnh đau thương vô tiếp điều, chư tăng Chùa Tuyên Lâm 265 Đại lộ Lục Tỉnh Cholon (Phú Lâm) nguyện lâm 12 cân kinh tại chỗ xảy ra tai nạn vào lúc 8 giờ chủ nhựt 2.10.66 lúc 5g chiều và sẽ tung niệm tại chùa trong 3 ngày liên tiếp 2, 3 và 4-10-66, lúc 7 giờ tối.